

[Boye Hansen.]

ærede justitsministers forslag om en fortsættelse af forsøgene. Færdselsulykkernes antal er stadig så alvorligt et problem, at man bør være positivt indstillet over for forsøg på at forbedre trafikikkerheden, også selv om det som her drejer sig om at fortsætte et forsøg, der i første omgang ikke har ført til klart påviselige resultater, men kun til begrundede formodninger om positive resultater.

I sin fremsættelsestale oplyser den højtærede justitsminister, at der på internationalt plan er en betydelig interesse for spørgsmålet, og at der bl. a. i et underudvalg under FN's økonomiske kommission for Europa er fremsat forslag om fælles, ensartede forsøg med periodiske hastighedsgrænser i samtlige europæiske lande. Jeg er enig med den højtærede justitsminister i, at det ville være uforsvarligt, om Danmark ikke kunne medvirke i sådanne forsøg, men jeg finder dog anledning til at spørge den højtærede justitsminister, om der med henblik på nye forsøg med hastighedsbegrænsning er tilrettelagt et undersøgelsesprogram, der gør det muligt at foretage en virkelig observation af alle de forhold, som kan have indvirkning på ulykkestallene, og med større sandsynlighed påvise hastighedsbegrænsningernes virkning.

Jeg vil gerne samtidig stille et andet spørgsmål til den højtærede justitsminister. Da vi sidste år behandlede et tilsvarende lovforslag om ændring i færdselsloven, afgav udvalget, der behandlede lovforslaget, en tillægsbetænkning af 23. marts 1961 — Folketingstidende 1960-61, tillæg B. sp. 467 — hvori det bl. a. siges:

„Udvalget har endvidere drøftet spørgsmålet om den politimæssige kontrol med færdslen i almindelighed og er af den opfattelse, at en udvidelse af færdselspolitiet vil være nødvendig. Udvalget opfordrer derfor justitsministeren til at forsøge færdselspolitiet udvidet.“

Kan den højtærede justitsminister oplyse noget herom?

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale det fremsatte lovforslag til velvillig behandling og vedtagelse.

Helga Pedersen: Når jeg skal fremsætte nogle bemærkninger til forslaget om igen

i år at gøre forsøg med midlertidige generelle hastighedsgrænser, forudsætter jeg, at den højtærede minister — således som det blev stærkt fremhævet sidste år — ikke med dette lovforslag tilsigter noget skridt henimod generelle hastighedsbegrænsninger af permanent karakter. Jeg går også ud fra, at det kan anerkendes, at alle, der deltager i en alvorlig diskussion som denne — uanset standpunktet vedrørende det foreliggende lovforslag — kun ønsker dette ene: at begrænse trafikulykkerne mest muligt.

Vi skal altså vurdere, om det materiale, der ledsager lovforslaget, er overbevisende nok til, at der igen lægges bånd på trafikken. Jeg tillader mig at minde om, at flere fra mit parti ved det tilsvarende lovforslags behandling sidste år ikke stemte for lovforslaget, fordi man følte sig usikker over for værdien af det resultat, forsøgene ville give. Men den højtærede minister udtalte jo, som det vil ses af den betænkning, der blev afgivet af udvalget sidste år, betænkningen af 17. marts 1961: at når folketinget atter samledes i oktober måned, så ville det på basis af det statistiske materiale, som til den tid ville foreligge, og som ministeren ville gøre folketinget bekendt med, kunne afgøres, om sådanne bestemmelser om hastighedsbegrænsninger skulle være permanente, eller om ulykkestallene bedre bekæmpedes ved øget propaganda, mere politi på vejene o. s. v. Dette slog altså ikke til. Materialet var ikke parat til folketinget i oktober måned, og da det kom, viste det sig — således som ministeren nævnte det i fremsættelsestalen —

„at talmaterialet navnlig på grund af dets meget begrænsede størrelse dog ikke giver tilstrækkeligt grundlag for nogen endelig bedømmelse af disse hastighedsgrænsers effektivitet eller deres nærmere virkemåde i øvrigt.“

Og der findes jo bemærkninger af tilsvarende art i lovforslagets motiver. Nå, nu er det før sket, at et lovet materiale har ladet vente på sig, men jeg synes for så vidt, det er beklageligt, at det har været nogen tid, fordi dette lovforslag vel skal søges fremmet inden påske; det er i sig selv kort tid, et tidsrum, der yderligere afkortes derved, at vi har et nedskåret antal mødedage.

Jeg forstår, at begrundelsen for at foreslå yderligere bemyndigelse til hastigheds-